18/03/2024

Καθαρά Δευτέρα

/ Επικαιρότητα

- **Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης**

«Ελήλυθεν η Νηστεία, η μήτηρ της σωφροσύνης, η κατήγορος της αμαρτίας, και συνήγορος της μετανοίας, η πολιτεία των Αγγέλων, και σωτηρία των ανθρώπων· οι πιστοί ανακράξωμεν· Ο Θεός, ελέησον ημάς» (Απόστιχα αίνων, ιδιόμελον, ήχος πλ.α΄).

(Έφτασε η **νηστεία**, η μητέρα της σωφροσύνης, η κατήγορος της αμαρτίας και συνήγορος της μετανοίας, ο τρόπος ζωής των αγγέλων κι αυτή που οδηγεί στη σωτηρία τους ανθρώπους. Οι πιστοί ας φωνάξουμε δυνατά: Ο Θεός ελέησον ημάς).

Η Εκκλησία μας, τώρα που εισήλθαμε στην πρώτη ημέρα της Μεγάλης Σαρακοστής, επιμένει να μας καθοδηγεί πάνω σ' αυτό που σφραγίζει την περίοδο αυτή: τη νηστεία. Και το πρώτο που τονίζει είναι ο συνδυασμός της νηστείας με την προσευχή. «Έφτασε η νηστεία», λέει, οπότε «ας φωνάξουμε στον Θεό μας να μας ελεήσει». Πρόκειται για τον συνδυασμό που υποτάσσει και θηρία, κατά τον λόγο των αββάδων της ερήμου, διότι η νηστεία ως περιορισμός των ορμών του σώματος διευκολύνει ιδιαιτέρως τη στροφή προς τον Θεό – απεμπλέκει τον άνθρωπο από τα γοητευτικά δεσμά της ύλης – συνεπώς κάνει τον άνθρωπο να στέκει στο σημείο της βασιλικής εξουσίας που ο Θεός απαρχής της Δημιουργίας του έδωσε: να άρχει πάνω σε όλα τα στοιχεία της φύσης. Να άρχει και να εξουσιάζει εννοείται χαρισματικά, που σημαίνει με αγάπη και σεβασμό προς την αδελφή του λοιπή δημιουργία. Είναι ευνόητο βεβαίως ότι ο υμνογράφος μιλάει πρώτον για την αληθινή διάσταση της νηστείας ως μέσου για την πνευματική προαγωγή του ανθρώπου – ο,τι θα επισημάνει σε άλλο σημείο: «αληθής νηστεία η των κακών αλλοτρίωσις, εγκράτεια γλώσσης, θυμού αποχή, επιθυμιών χωρισμός, καταλαλιάς, ψεύδους και επιορκίας» – και δεύτερον για την αληθινή και γνήσια προσευχή, τύπος της οποίας είναι η τελωνική κραυγή: «ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ». Με τους όρους αυτούς αναδύεται όντως το μεγαλείο της νηστείας της Σαρακοστής με όλα τα θαυμαστά αποτελέσματά της: είναι αυτή που ισορροπεί πνευματικά τον άνθρωπο, που τον απομακρύνει από την αμαρτία, που ωθεί στη μετάνοια, που αγγελοποιεί τον πιστό, που τελικά τον φέρνει σε ζωντανή σχέση με τον Θεό.